II.

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2022/786

od 10. veljače 2022.

o izmjeni Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 ([1]), a posebno njezin članak 460.,

budući da:

(1) Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2015/61 ([2]) trebalo bi izmijeniti kako bi se kreditnim institucijama koje izdaju pokrivene obveznice olakšalo ispunjavanje općeg zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana, iz članka 4. stavka 1. te delegirane uredbe, s jedne strane, i zahtjeva za zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće prema kojem su obvezne držati likvidnu imovinu za pokriće neto likvidnosnih odljeva tijekom sljedećih 180 dana, iz članka 16. Direktive (EU) 2019/2162 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]), s druge strane. Radi pojašnjenja nekih postojećih pravila i usklađenja teksta Delegirane uredbe (EU) 2015/61 s definicijama iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive (EU) 2019/2162, potrebne su određene dodatne izmjene.

(2) Iz općeg zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost iz članka 4. stavka 1. Delegirane uredba (EU) 2015/61 i zahtjeva za zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće iz članka 16. Direktive (EU) 2019/2162 proizlazi da su kreditne institucije koje izdaju pokrivene obveznice obvezne držati određeni iznos likvidne imovine tijekom istog razdoblja od 30 kalendarskih dana. Međutim, kreditne institucije ne bi trebale biti obvezane na pokrivanje istih odljeva različitom likvidnom imovinom tijekom istog razdoblja. Kako bi se riješilo to preklapanje, trebalo bi uvesti novu izmjenu kriterija opterećenosti u okviru općeg zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost. Ta izmjena, zajedno s postojećim odredbama iz članka 7. Delegirane uredbe (EU) 2015/61 koje se i dalje primjenjuju na izdvojenu imovinu skupa za pokriće, odnosila bi se na situacije u kojima izdvojena imovina ispunjava kriterije za priznavanje kao neopterećena na bonitetno prihvatljiv način. U skladu s tom novom izmjenom, likvidna imovina koja se drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće smatra se neopterećenom do iznosa neto likvidnosnih odljeva iz povezanog programa pokrivenih obveznica.

([1]) SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

([2]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (SL L 11, 17.1.2015., str. 1.).

([3]) Direktiva (EU) 2019/2162 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izdavanju pokrivenih obveznica i javnom nadzoru pokrivenih obveznica i izmjeni direktiva 2009/65/EZ i 2014/59/EU (SL L 328, 18.12.2019., str. 29.).

(3) Osim toga, u nekim državama članicama primjenjuju se posebni modeli izdavanja pokrivenih obveznica, a karakteriziraju ih posebni pravni zahtjevi prema kojima su izdavatelji pokrivenih obveznica dužni zaštiti ulagatelje i koji nadilaze zahtjeve iz Direktive (EU) 2019/2162. Ti izdavatelji pokrivenih obveznica na koje se primjenjuju takvi posebni pravni zahtjevi obavljaju slične aktivnosti izdavanja pokrivenih obveznica kao i ostali izdavatelji pokrivenih obveznica u EU-u i zato imaju sličan profil likvidnosnog rizika. Ti modeli pružaju i visok stupanj zaštite izdavateljima pokrivenih obveznica, posebno neobvezujućom većom razinom kolateralizacije za izdanje njihovih programa pokrivenih obveznica. Međutim, sva imovina tih izdavatelja pokrivenih obveznica bila bi povezana sa skupovima za pokriće i stoga bi se smatrala opterećenom, zbog čega bi bila nedostupna i neprihvatljiva u svrhu zaštitnog sloja likvidnosti na temelju koeficijenta likvidnosne pokrivenosti. U tom slučaju izdavatelji pokrivenih obveznica ne bi ispunili zahtjev za koeficijent likvidnosne pokrivenosti iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i Delegirane uredbe (EU) 2015/61 i tako bi nastali nejednaki uvjet među izdavateljima unatoč sličnosti njihovih bonitetnih profila. Kako bi se ispunili zahtjevi obvezujuće i neobvezujuće veće razine kolateralizacije u svrhu izdanja programa pokrivenih obveznica, ti izdavatelji pokrivenih obveznica operativno su obvezani izdati podređeni dug (engl. *junior debt*). Opći neto likvidnosni odljev tih izdavatelja veći je od neto likvidnosnog odljeva koji proizlazi samo iz izdanih pokrivenih obveznica. U tom je kontekstu potrebno uvesti neke nove izmjene kako bi se omogućilo da se u nekim posebnim i ograničenim slučajevima imovina koja se drži u skupu za pokriće prizna kao neopterećena radi ispunjavanja zahtjeva neobvezujuće veće razine kolateralizacije. Kako bi se osiguralo da takvo produljenje priznavanja imovine koja se drži u skupu za pokriće kao neopterećene bude bonitetno prihvatljivo i u skladu sa zahtjevima za koeficijent likvidnosne pokrivenosti, izdavatelji pokrivenih obveznica trebali bi ispuniti nekoliko uvjeta. Ta bi se odredba trebala primjenjivati samo na izdavatelje pokrivenih obveznica kojima nacionalni propisi nalažu da svu svoju imovinu povežu s izdanjima pokrivenih obveznica, do volumena imovine potrebnog za ispunjavanje ukupnog neto likvidnosnog odljeva izdavatelja pokrivenih obveznica.

(4) Nadalje, potrebno je utvrditi pravila o utrživosti za procjenu likvidne imovine koja se drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće.

(5) Uzimajući u obzir preporuke koje je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) dalo u svojem izvješću od 20. prosinca 2013. ([4]) sastavljenom u skladu s člankom 509. stavcima 3. i 5. Uredbe (EU) br. 575/2013, svim vrstama obveznica koje izdaju ili za koje jamče središnje države i središnje banke država članica te onima koje izdaju ili za koje jamče multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije trebalo bi dati status prvog stupnja. U okviru EBA-ina izvješća provedena je empirijska i kvalitativna analiza visoke i iznimno visoke likvidnosti i kreditne kvalitete tih obveznica te se u izvješću zaključuje da te obveznice ispunjavaju bazelske standarde u smislu visoke likvidnosti i kreditne kvalitete. Stoga bi obveznice koje izdaju službene agencije za kreditiranje izvoza, neovisno o njihovoj organizacijskoj strukturi, trebalo kvalificirati kao „likvidnu imovinu" i dati im status prvog stupnja.

(6) Neki od uvjeta za povlašteni tretman izloženosti u obliku pokrivenih obveznica iz članka 129. Uredbe (EU) br. 575/2013 izmijenjeni su Uredbom 2019/2160 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]). Upućivanja na taj članak u Delegiranoj uredbi (EU) 2015/61 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(7) Delegiranu uredbu (EU) 2015/61 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(8) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati zajedno s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi Direktiva (EU) 2019/2162 i s Uredbom (EU) br. 575/2013, kako je izmijenjena Uredbom 2019/2160. Kako bi se osigurala usklađena primjena novog okvira o utvrđivanju strukturnih obilježja izdanja pokrivenih obveznica i izmijenjenih zahtjeva za povlašteni tretman, datum primjene ove Uredbe trebao bi biti isti kao datum od kojeg su države članice dužne primjenjivati odredbe nacionalnog prava kojima se prenosi Direktiva (EU) 2019/2162 i kao datum početka primjene Uredbe (EU) 2019/2160,

([4]) *EBA Report on appropriate uniform definitions of extremely high quality liquid assets (extremely HQLA) and high quality liquid assets (HQLA) and on operational requirements for liquid assets under Article 509(3) and (5) CRR* (EBA-ino izvješće od 20. prosinca 2013. o primjerenim jedinstvenim definicijama likvidne imovine iznimno visoke kvalitete i likvidne imovine visoke kvalitete te o operativnim zahtjevima za likvidnu imovinu u skladu s člankom 509. stavcima 3. i 5. CRR-a).

([5]) Uredba (EU) 2019/2160 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu izloženosti u obliku pokrivenih obveznica (SL L 328, 18.12.2019., str. 1.).

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Delegirana uredba (EU) 2015/61 mijenja se kako slijedi:

(1) u članku 3. dodaju se sljedeće točke od 13. do 16.:

„13. „transakcija ovisna o kretanju na tržištu kapitala” znači transakcija ovisna o kretanju na tržištu kapitala kako je definirana u članku 192. točki 3. Uredbe (EU) br. 575/2013;

14. „program pokrivenih obveznica” znači program pokrivenih obveznica kako je definiran u članku 3. točki 2. Direktive (EU) 2019/2162 Europskog parlamenta i Vijeća (*);

15. „skup za pokriće” znači skup za pokriće kako je definiran u članku 3. točki 3. Direktive (EU) 2019/2162;

16. „zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće” znači zaštitni sloj likvidnosti koji se sastoji od imovine koja se smatra likvidnom i drži u zaštitnom sloju likvidnosti, u skladu s člankom 16. Direktive (EU) 2019/2162.

(*) Direktiva (EU) 2019/2162 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izdavanju pokrivenih obveznica i javnom nadzoru pokrivenih obveznica i izmjeni direktiva 2009/65/EZ i 2014/59/EU (SL L 328, 18.12.2019., str. 29.).”

(2) Članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) umeću se sljedeći stavci 2.a i 2.b:

„2.a Odstupajući od stavka 2., likvidna imovina koja se drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće smatra se neopterećenom tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana, utvrđenog člankom 4., do iznosa neto likvidnosnih odljeva koji se izračunava u skladu s glavom III. ove Uredbe, koji proizlaze iz povezanih programa pokrivenih obveznica, ako ta imovina ispunjava sve ostale zahtjeve iz glave II. ove Uredbe.

2.b Ako se likvidna imovina koja se drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće ne smatra neopterećenom u skladu sa stavkom 2.a ovog članka, neovisno o tome smatrat će se neopterećenom tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana, utvrđenog člankom 4., ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) izdavatelj pokrivenih obveznica dužan je, u skladu s odredbama nacionalnog prava, svu svoju imovinu povezati s izdanjima pokrivenih obveznica;

(b) likvidna imovina prilaže se kao neobvezujuća veća razina kolateralizacije za izdavanje pokrivenih obveznica;

(c) likvidna imovina ispunjava sve ostale zahtjeve iz glave II. ove Uredbe;

(d) iznos likvidne imovine koja se smatra neopterećenom u skladu s ovim stavkom ne prelazi ukupni iznos neto likvidnosnih odljeva, koji se izračunava u skladu s glavom III. ove Uredbe.”;

(b) stavak 4. mijenja se kako slijedi:

i. točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) bilo koji drugi subjekt koji kao svoju osnovnu djelatnost obavlja jednu ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2013/36/EU.”;

ii. dodaje se sljedeći drugi podstavak:

„Za potrebe ovog članka, smatra se da sekuritizacijski subjekti posebne namjene i službene agencije za kreditiranje izvoza nisu uključeni u subjekte iz točke (g) prvog podstavka.”;

(3) u članku 8. stavku 4. dodaje se sljedeći treći podstavak:

„Za likvidnu imovinu koja se drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće, zahtjev iz prvog podstavka smatra se ispunjenim ako kreditna institucija redovito, a najmanje jednom godišnje, utrži dostatno reprezentativan uzorak svojih pozicija likvidne imovine u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće bez potrebe da bude dio tog zaštitnog sloja.";

(4) u članku 10. stavku 1. točka (f) mijenja se kako slijedi:

(a) podtočke i. i ii. zamjenjuju se sljedećim:

„i. to su pokrivene obveznice iz članka 3. točke 1. Direktive (EU) 2019/2162 ili su izdane do 8. srpnja 2022. i ispunjavaju zahtjeve iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ, kako se primjenjuje na datum njihova izdavanja, zbog čega se na njih može primijeniti povlašteni tretman za pokrivene obveznice do njihova dospijeća;

ii. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju zahtjeve iz članka 129. stavka 1. točke (c) i članka 129. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013;";

(b) podtočka iii. briše se;

(5) u članku 11. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) mijenja se kako slijedi:

i. podtočke i. i ii. zamjenjuju se sljedećim:

„i. to su pokrivene obveznice iz članka 3. točke 1. Direktive (EU) 2019/2162 ili su izdane do 8. srpnja 2022. i ispunjavaju zahtjeve iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ, kako se primjenjuje na datum njihova izdavanja, zbog čega se na njih može primijeniti povlašteni tretman za pokrivene obveznice do njihova dospijeća;

ii. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju zahtjeve iz članka 129. stavka 1. točke (c) i članka 129. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013;";

ii. podtočka iii. briše se;

(b) u točki (d) podtočke iii., iv. i v. zamjenjuju se sljedećim:

„iii. pokrivene obveznice osigurane su skupom imovine jedne ili više vrsta opisanih u članku 129. stavku 1. točkama (b), (d), (f) i (g) Uredbe (EU) br. 575/2013. Ako skup sadržava kredite osigurane nekretninama, moraju biti ispunjeni zahtjevi iz članka 6. stavka 2, članka 6. stavka 3. točke (a) i članka 6. stavka 5. Direktive (EU) 2019/2162;

iv. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju zahtjeve iz članka 129. stavka 1. točke (c) i članka 129. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013;

v. kreditna institucija koja ulaže u pokrivene obveznice i izdavatelj ispunjavaju zahtjev transparentnosti iz članka 14. Direktive (EU) 2019/2162;";

(6) u članku 12. stavku 1. točka (e) mijenja se kako slijedi:

(a) podtočka i zamjenjuje se sljedećim:

„i. to su pokrivene obveznice iz članka 3. stavka 1. Direktive (EU) 2019/2162 ili su izdane do 8. srpnja 2022. i ispunjavaju zahtjeve iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ, kako se primjenjuje na datum njihova izdavanja, zbog čega se na njih može primijeniti bonitetni tretman za pokrivene obveznice do njihova dospijeća;";

(b) podtočke ii. i iii. brišu se;

(7) u članku 28., stavak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) u prvom podstavku, uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„Kreditne institucije dužne su pomnožiti obveze koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana i koje proizlaze iz transakcija financiranja vrijednosnim papirima ili transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala s:";

(b) u drugom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od prvog podstavka, ako je domaća središnja banka kreditne institucije druga ugovorna strana u transakciji financiranja vrijednosnim papirima ili transakciji ovisnoj o kretanju na tržištu kapitala, stopa odljeva iznosi 0 %.";

(c) treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od prvog podstavka, za transakcije financiranja vrijednosnim papirima ili transakcije ovisne o kretanju na tržištu kapitala za koje bi u skladu s tim podstavkom stopa odljeva trebala biti veća od 25 %, stopa odljeva iznosi 25 % ako je druga ugovorna strana u transakciji prihvatljiva druga ugovorna strana.";

(8) članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. točki (b) uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„(b) novčana potraživanja iz transakcija financiranja vrijednosnim papirima i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala s preostalim rokom dospijeća do 30 kalendarskih dana množe se s:";

(b) u stavku 4. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Stavak 3. točka (a) ne primjenjuje se na novčana potraživanja iz transakcija financiranja vrijednosnim papirima i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala koja su osigurana likvidnom imovinom u skladu s glavom II. kako je utvrđeno stavkom 3. točkom (b)."

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 8. srpnja 2022.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. veljače 2022.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN